

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/155/2021
Identifikačné číslo spisu:	1109231124
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1109231124.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J.. Z.. H. Y., narodeného X. Q. XXXX, S., S. X, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska 71, IČO: 00 166 073, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/224/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. júna 2020 sp. zn. 8Co/263/2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11. júna 2020 sp. zn. 8Co/263/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 04. decembra 2018 č. k. 18C/224/2009 - 311 vo výroku I. žalobu zamietol. Vo výroku II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 písm. b), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1, § 15, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“), § 50a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu nie je oprávnený z dôvodu absencie základu právneho nároku, ktorý by bol v príčinnej súvislosti so žalobcom tvrdanou škodou. Súd prisvedčil argumentácii žalovanej, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 11. júna 2020 sp. zn. 8Co/263/2019 vo výroku I. odvolanie žalobcu odmietol (§ 386 písm. a) CSP). Vo výroku II. žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd dospel k záveru o oneskorenosti podaného odvolania. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 92 ods. 2, § 362 ods. 1, § 111 ods. 3 CSP, § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente. Odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie bol žalobcovi doručený 28. decembra 2018, kedy bola doručená súdu

informácia o výsledku doručenia listinného dokladu, a to na základe fikcie doručenia, pretože žalobca si zásielku neprevzal v odbernej lehote, v nadväznosti na čo bola zásielka skartovaná. Keď teda žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie v danej veci odvolanie na súde prvej inštancie 20. apríla 2019, podal ho po zákonom stanovenej lehote, teda oneskorene, a preto odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol. K námietke žalobcu, že mu nebol účinne doručený rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že bol v konaní zastúpený právnou zástupkyňou - advokátkou JUDr. Korčekovou, na základe splnomocnenia zo 04. septembra 2016, udelené v danej veci na vypracovanie a podanie návrhu na zastavenie konania iniciovaného žalovaným podaním z 27. marca 2014, ktoré nebolo možné obmedziť, odvolací súd (s poukazom na § 92 ods. 2 CSP) uviedol, že splnomocnenie udelené žalobcom 04. septembra 2016 advokátke JUDr. Korčekovej v danej veci na vypracovanie a podanie návrhu na zastavenie konania iniciovaného žalovaným podaním z 27. marca 2014 nebolo procesným splnomocnením, t. j. na celé konanie, ale splnomocnením jednoduchým, t. j. na vykonanie jedného procesného úkonu - návrhu na zastavenie konania. V danej veci žalobca neudelil advokátke plnomocenstvo na celé konanie, ktoré by (neprípustne) obmedzil len na určité úkony, ale jej udelil plnomocenstvo na jeden (určitý) procesný úkon; hoci takéto jednoduché plnomocenstvo nie je možné advokátovi udeliť, zákaz obmedzenia plnomocenstva v zmysle prvej vety § 92 ods. 2 CSP sa na neho nevzťahuje. Skutočnosť, že advokátovi možno udeliť len procesné plnomocenstvo má potom za následok, že jednoduché plnomocenstvo je bez právnych účinkov, ale nie to; ako sa to snaží prezentovať žalobca; že plnomocenstvo na určitý procesný úkon sa považuje za plnomocenstvo udelené na celé konanie. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd doručenie rozsudku žalobcovi za právne účinné. Odvolací súd zároveň uviedol, že na uvedenom nič nemení skutočnosť, že v odvolacom konaní založil žalobca do spisu procesnú plnú moc, ktorá je účinná až oznámením odvolaciemu súdu. Skutočnosť, že žalobca nebol zastúpený pre celé konanie nasvedčuje aj to, že žalobca sa po doručení splnomocnenia zo 04. septembra 2016 nedovoľoval v konaní pred súdom prvej inštancie, aby boli voči nemu vykonávané procesné úkony prostredníctvom ním zvolenej advokátky. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval dovolateľ na základe ustanovení § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP. Dovolateľ namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za svojvoľné, nekonzistentné, predčasné a nepresvedčivo odôvodnené. Mal za to, že súdna zásielka (rozsudok súdu prvej inštancie) mu nebola doručovaná zákonom predpísaným spôsobom, nebola mu riadne doručená (keďže sa v čase doručovania v mieste doručovania z dôvodu hospitalizácie nezdržoval, resp. si zásielku pre zdravotný stav nemohol prevziať) a nemohla nastať ani fikcia doručenia, v danom prípade ide o nezákonné doručenie. Mal za to, že súdy nižšej inštancie mali ustáliť otázku zastupovania dovolateľa advokátkou, a teda vyzvať ho na odstránenie vady splnomocnenia, k čomu zo strany súdu prvej inštancie nedošlo. Súd prvej inštancie bol povinný riadne konať so splnomocnenou advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou do vydania rozsudku a doručiť jej riadne a včas daný rozsudok, ktorý jej však doručil až následne 12. júla 2020 (v priebehu plynutia lehoty na podanie dovolania). Dovolateľ zároveň poukázal na R 23/1994, ak odvolací súd odvolanie odmietol ako oneskorene podané, odňal žalobcovi právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bol ním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preskúmaný odvolacím súdom. Dovolateľ taktiež namietal, že odvolací súd zároveň porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že ho elektronicky neupovedomil o mieste a čase verejného vyhlásenia rozhodnutia, hoci o to požiadal. Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

5. Dovolateľ následne v priebehu dovolacieho konania doručil do podateľne súdu prvej inštancie (22. októbra 2021 a 26. októbra 2021) ako aj do podateľne najvyššieho súdu (18. novembra 2021) podania (elektronické, ako aj písomné), ktorými doplnil ním podané dovolanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalobca, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a) CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné, a preto je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

6.1. Vzhľadom na to, že doplnenie dovolania (viď bod 5. odôvodnenia tohto rozhodnutia) bolo podané po uplynutí lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 427 CSP v spojení s § 434 CSP (ktorá začala plynúť 1. júla 2020 a uplynula 2. septembra 2020, ktorý deň bol posledným dňom na podanie dovolania), dovolací súd na tento (doplňujúci) procesný úkon žalobcu neprihliadal. So zreteľom na uvedené uskutočnil dovolací súd konanie (len) na podklade dovolania podaného v dovolacej lehote (§ 427 CSP).

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Súd prvej inštancie bol povinný riadne konať so splnomocnenou advokátkou do vydania rozsudku a doručiť jej riadne a včas daný rozsudok, ktorý jej však doručil až následne 12. júla 2020 (v priebehu plynutia lehoty na podanie dovolania).

10. Dovolateľ v prvom rade vyvodzoval prípustnosť dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Dovolateľ namietal, že tým, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané, porušil jeho právo na spravodlivý proces. Dovolateľ poukázal na nesprávny proces doručovania rozsudku súdu prvej inštancie, ako ja na jeho vôľu byť zastúpený advokátkou v priebehu konania a neodstránenie väd plnomocenstva zo strany súdu.

12. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané. Uvedený záver má oporu aj v rozhodnutiach vydaných za účinnosti Civilného sporového poriadku (sp. zn. 3Cdo/105/2019, 8Cdo/156/2019, 7Cdo/72/2019, 6Cdo/163/2018,

2Cdo/195/2018, 5Cdo/12/2018).

13. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobcu odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle CSP.

14. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

15. Podľa § 92 ods. 1 a 2 CSP zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

16. Dovolací súd považoval v prípade posúdenia zachovania lehoty na podanie odvolania, a to vzhľadom na dovolacie námietky dovolateľa o nesprávnom postupe doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, za potrebné najprv posúdiť otázku zastúpenia žalobcu advokátkou v základnom konaní.

17. Ak odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie zastupovať účastníka spôsobom uvedeným v § 28 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“), nejde o odvolanie podané neoprávnenou osobou, lebo v takom prípade ten, kto v odvolaní vystupuje ako zástupca účastníka, neuplatňuje v konaní procesné práva vo vlastnom mene, ale procesnoprávny úkon robí za zastúpeného. Nedostatok preukázania plnomocenstva potom treba považovať za nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Procesným dôsledkom neodstránenia tohto nedostatku je zastavenie konania (§ 104 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.). Na odstránenie nedostatku preukázania zastúpenia bude spravidla postačujúcim opatrením súdu výzva tomu, kto vystupuje ako splnomocnenec, prípadne účastníkovi, aby v určenej lehote predložil plnomocenstvo, alebo aby k udeleniu plnomocenstva došlo ústne do zápisnice. To platí tak v prípade, kedy plnomocenstvo nebolo v konaní predložené vôbec, ako aj v prípade, že bolo predložené s nedostatkami, pre ktoré ho nebolo možné považovať za platné. Je treba mať však na pamäti, že ak by súd prvého stupňa nevyzval účastníka na odstránenie nedostatku plnomocenstva - nepostačuje, ak neúspešné opatrenie (výzva na odstránenie tohto nedostatku) smerovalo len voči advokátovi, ktorý sa označil za zástupcu účastníka - a odvolací súd bez nápravy tohto pochybenia by odvolanie advokáta ako podané neoprávnenou osobou odmietol, išlo by o nesprávny postup, ktorým by sa odňala účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. (uznesenie najvyššieho súdu z 31. októbra 2011, sp. zn. 1Cdo/152/2010).

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v priebehu základného konania na súde prvej inštancie podal návrh na zastavenie konania v zmysle § 141a O.s.p. (o uložení povinnosti zložiť preddavok na trovy konania), ktorý bol súdu prvej inštancie doručený 08. septembra 2016. V spise sa nachádza založený originál plnomocenstva z 05. septembra 2016, ktorým žalobca splnomocnil advokátku JUDr. Emíliu Korčekovú na zastupovanie vo veci vypracovania a podania návrhu na zastavenie konania o uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O.s.p. (č. l. 233). Následne je v spise založené ďalšie plnomocenstvo zo 04. septembra 2016, ktorým žalobca splnomocnil advokátku JUDr. Emíliu Korčekovú na zastupovanie vo veci vypracovania a podania návrhu na zastavenie konania o uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O.s.p. (č. l. 237). Súd prvej inštancie v ďalšom konaní konal priamo s osobou žalobcu, ktorému doručoval do vlastných rúk aj rozsudok vo veci samej (hybridným doručením listinného rovnopisu - viď informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu na č. l. 329). Na č. l. 335 sa následne nachádza poznámka žalobcu, že rozsudok súdu prvej inštancie mal byť správne doručovaný advokátke JUDr. Emílie Korčekovej. Taktiež v elektronickom podaní z 15. apríla 2019 žalobca oznámil súdu a podal sťažnosť, že mu nebol doručený rozsudok okresného súdu (č. l. 337). V odpovedi na sťažnosť sudkyňa súdu prvej inštancie žalobcovi oznámila, že súd mu rozsudok doručoval 04. decembra 2019 prostredníctvom pošty, ktorú si neprevzal

v odbernej lehote, súd považoval zásielku za riadne doručení a po uplynutí lehoty na podanie odvolania sporových strán na rozsudku vyznačil právoplatnosť. Zároveň žalobcu upovedomila, že v prípade ak sa v čase vyhlásenia a doručovania rozsudku z objektívnych dôvodov nezdržiaval v mieste bydliska, je potrebné túto skutočnosť vierohodne doložiť. Žalobca následne žiadal doručiť rozsudok súdu prvej inštancie (č. l. 341, 344). V ďalších podaniach žalobca namietal postup doručovania a žiadal súd prvej inštancie o doručenie rozhodnutia súdu prvej inštancie splnomocnenej advokátke (č. l. 346 a č. l. 348). Uvedený postup doručovania rozsudku súdu prvej inštancie zároveň namietal v podanom odvolaní (č. l. 351 a nasl., č. l. 362 a nasl.). Nadväzujúc sa na č. l. 372 nachádza oznámenie súdu prvej inštancie (vyššieho súdneho úradníka) adresované žalovanej (spolu s odvolaním žalobcu) o zrušení vyznačenia právoplatnosti na rozsudku súdu prvej inštancie ako predčasne vyznačenej, z dôvodu nesprávneho doručovania rozsudku žalobcovi, v dôsledku čoho nedošlo k uplynutiu lehoty na podanie odvolania (na č. l. 371 sa nachádza pokyn kancelárii na zrušenie právoplatnosti). Po tomto oznámení súd prvej inštancie predložil spis na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý vyzval advokátku JUDr. Emíliu Korčekovú na oznámenie, či zastupuje žalobcu v súdnom konaní, a to s poukazom na v súdnom spise založené plnomocenstvo z 05. septembra 2016, ako aj ju vyzval na založenie riadnej plnej moci - na celé konanie. Žalobca, ako aj splnomocnená zástupkyňa na výzvu reagovali a oznámili súdu, že advokátka zastupuje žalobcu v celom konaní, pričom odvolaciemu súdu doručili plnomocenstvo udelené na zastupovanie na celé konanie (č. l. 379 a č. l. 381). Následne odvolací súd rozhodol uznesením o podanom odvolaní žalobcu tak, že ho ako oneskorene podané odmietol.

19. Je zrejmé, že žalobca v základom konaní doručil súdu prvej inštancie plnomocenstvo (č. l. 233 a 237) na jeho zastupovanie, v ktorom prejavil vôľu byť zastúpený advokátkou, a to v časti základného konania, ktoré však malo vady (nebolo udelené na celé konanie), keďže plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie strany v súdnom konaní nemožno obmedziť.

20. Záver odvolacieho súdu, že uvedené plnomocenstvo predložené žalobcom v priebehu konania na súde prvej inštancie je bez právnych účinkov, považuje dovolací súd za nesprávny, nakoľko v prípade, ak strana sporu/advokát strany predloží vadné plnomocenstvo, je povinnosťou súdu odstrániť jeho nedostatky, a to za účelom ustálenia si skutočností, či je strana sporu v konaní zastúpená zástupcom (v danom prípade advokátkou).

20.1. K odstráneniu vady plnomocenstva došlo až v priebehu odvolacieho konania odvolacím súdom, ktorý vyzval (č. l. 337) právnu zástupkyňu žalobcu na oznámenie, či zastupuje žalobcu na základe v prílohe pripojeného splnomocnenia z 05. septembra 2016 založeného v súdnom spise a v prípade, ak ho zastupuje, aby založila do spisu riadnu plnú moc na celé konanie.

20.2. Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že taktiež považuje za nesprávny záver, že plnomocenstvom na celé konanie (predloženým v priebehu odvolacieho konania) je odvolací súd viazaný až doručením plnomocenstva na zastupovanie na celé konanie odvolaciemu súdu, keďže je zrejmé (a to ako aj z výzvy odvolacieho súdu právnej zástupkyňi žalobcu), že strana sporu odstraňovala vady ňou udeleného plnomocenstva zo septembra 2016 (založeného do súdneho spisu v priebehu konania na súde prvej inštancie).

21. Je zrejmé, že v konaní na súde prvej inštancie (a to aj v čase doručovania rozhodnutia súdu prvej inštancie), sa v spise nachádzalo vadné plnomocenstvo. Keďže súd prvej inštancie nemal ustálenú skutočnosť, či je žalobca v konaní zastúpený advokátom, a to keď neodstraňoval vady predloženého plnomocenstva, nemožno akceptovať záver odvolacieho súdu o účinnom doručení rozhodnutia súdu prvej inštancie fikciou doručenia priamo žalobcovi a začatia plynutia lehoty na podanie odvolania počnúc týmto dňom, navyše v prípade, keď v odvolacom konaní došlo k odstráneniu vady v súdnom spise založeného plnomocenstva priamo na základe výzvy odvolacieho súdu, ako aj k ustáleniu skutočností o zastúpení žalobcu právnym zástupcom.

22. Z elektronickej komunikácie žalobcu a jeho splnomocnenej zástupkyne pripojenej žalobcom k dovolaniu (č. l. 396) vyplýva, že súd prvej inštancie doručil rozsudok právnej zástupkyňi žalobcu 12. júla 2020 (dovolací súd poznamenáva, že hoci sa doručienka v súdnom spise nenachádza, zo súdneho registra vyplýva, že právnej zástupkyňi bol 12. júla 2020 do elektronickej schránky doručený rozsudok

súdu prvej inštancie, uznesenie odvolacieho súdu, ako aj doložky právoplatnosti). Z ostatného obsahu súdneho spisu doručenie rozsudku súdu prvej inštancie splnomocnenej zástupkyňi žalobcu nevyplýva.

23. Dovolací súd mal za preukázané, že právnej zástupkyňi žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený (elektronickými prostriedkami) 12. júla 2020. Lehota na podanie odvolania proti uvedenému rozhodnutiu začala žalobcovi plynúť 13. júla 2020 a koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na pondelok 27. júla 2020, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

24. Žalobca doručil do podateľne súdu prvej inštancie odvolanie elektronickými prostriedkami e-mailom 24. apríla 2019 (č. l. 351 a nasl.), ktoré doplnil písomným podaním daným na poštovú prepravu 25. apríla 2019 (viď obálka č. l. 368).

24.1. Dovolací súd považuje za potrebné nad rámec poznamenať, že nie je zrejmé, na základe čoho odvolací súd ustálil dátum podania odvolania žalobcu na 20. apríla 2019. Dovolací súd poukazuje, že samotné odvolanie žalobcu (č. l. 351 a nasl.) je datované 25. apríla 2019. V prípade, ak odvolací súd vychádzal z dátumu na obálke nachádzajúcej sa za č. l. 358 (danej na poštovú prepravu 20. apríla 2019, ako vyplýva z podacej pečiatky), je potrebné podotknúť, že súd prvej inštancie prípisom z 25. apríla 2019 (č. l. 350) zaslal za spisom odvolaciemu súdu podanie žalobcu a odvolanie žalobcu, teda dve samostatné podania žalobcu doručené súdu prvej inštancie, pričom každé má samostatnú podaciu pečiatku podateľne súdu prvej inštancie, pričom obálka za č. l. 358 je obálkou pripnutou (a prináležiacou) k podaniu žalobcu č. l. 357 a nasl., a nie k predchádzajúcemu priloženému odvolaniu, z ktorého samotného vyplýva, že bolo urobené elektronickými prostriedkami (a logicky k nemu nemohla byť pripojená poštová obálka s dennou podacou pečiatkou pošty).

25. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca podal odvolanie pred uplynutím 15-dňovej lehoty na podanie odvolania (keď ho podal ešte pred účinným doručením rozsudku súdu prvej inštancie), teda včas.

26. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené konštatuje, že pokiaľ odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu ako oneskorene podané, týmto nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobca opodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP.

27. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

28. Vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu a skutočnosť, že vec sa vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, dovolací súd sa nezaoberal opodstatnenosťou uplatnenia iných dovolacích námietok.

29. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.